

Nu-l dau pe azi pentru mâine

Alexandru Andrieș

În fereastră-i cerul înrămat,
În odaie am scaun și pat
Și pe masa albă, niște pâine...
Lucrurile-mi sunt în geamantan,
Praful nu l-am șters de-acum un an,
Dar nu-l dau pe azi pentru mâine!

Calendarul din perete-i vechi
Și pe covorul veșted, cu ciucuri neperechi,
Sunt firimituri uscate de pâine...
Am și două crăpături în geam
Și m-a părăsit fata ce-o iubeam,
Dar nu-l dau pe azi pentru mâine!

Ieri m-am întâlnit pe scări cu un om ciudat,
M-a-ntrebat:
"De ce te zvârcolești noaptea în pat?
Știi, parchetul e șubred, și se-aude până-n baie,
Îmi trezești copiii care dorm în odaie,
dorm..."

Pe tavan un cerc e, de lumină,
N-am perdea la geam, luna mi-e vecină,
Și pe masa albă, niște pâine...
Singur când rămân, câteodată,
Mai mi-aduc aminte de-un nume de fată,
Dar nu-l dau pe azi pentru mâine!